

ใบความรู้ที่ ๔

เรื่อง คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘

เรื่อง ภาษาไทยถูกใจได้หลักการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ไม่มีรูปวิสรรชนีย์ (-ะ) ประสม แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่

๑. คำพวกอักษรนำ (ยกเว้น อ นำ และ ห นำ) เช่น

ฉลอง อ่านว่า ฉะ - หลอง

ถลอก อ่านว่า ถะ - หลอก

๒. คำที่พยางค์หน้าออกเสียง ออ เอ โอ เช่น

ทรชน อ่านว่า ทอ - ระ - ชน

เทวดา อ่านว่า เท - วะ - ดา

โทรศัพท์ อ่านว่า โท - ระ - สัป

๓. คำที่ออกเสียง อะ ที่ตัวสะกด เช่น

สกปรก อ่านว่า สก - กะ - ปรก

กิจการ อ่านว่า กิด - จะ - กาน

จักจั่น อ่านว่า จัก - กะ - จั่น

๔. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น

สกี อ่านว่า สะ - กี

แอสมบี้ อ่านว่า สะ - แตม

หลักการอ่านออกเสียงคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ ๑ ออกเสียง อะ ที่พยางค์หน้าในคำ เช่น

ขนม (ขะ - นนม)

ถนน (ถะ - นนน)

ตลอด (ตะ - หลอด)

ทลาย (ทะ - ลาย)

ทหาร (ทะ - หาน)

อธิบาย (อะ - ทิ - บาย)

อนามัย (อะ - นา - มัย)

อร่อย (อะ - หร่อย)

ชุดที่ ๒ ออกเสียง อะ ที่พยางค์กลางในคำ เช่น

คุณภาพ (คุณ - นะ - พาบ)

จักรยาน (จัก - กระ - ยาน)

ธนบัตร (ทะ - นะ - บัด)

ผลิตภัณฑ์ (ผะ - หลิด - ตะ - พัน)

วรรณยุกต์ (วัน - นะ - ยุค)

สุขภาพ (สุข - ขะ - พาบ)